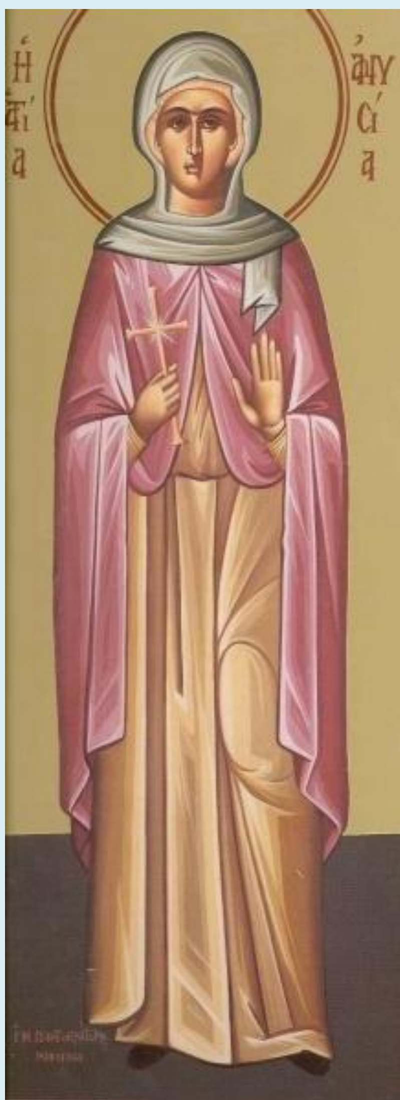
Acatistul Sfintei muceniţe Anisia
(s.v. 30 decembrie / s.n. 12 ianuarie)

Sfânta muceniţă Anisia (†298) (s.v. 30 decembrie / s.n. 12 ianuarie):

https://www.academia.edu/44831105/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Anisia_298_30_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-anisia

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-anisia

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Anisia:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Anisia-(30-dec-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Anisia

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Anisia

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta,

facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,

Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Veniţi toţi iubitorii de prăznuiri să încununăm cu laude, pe ceea ce a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu adevărat şi a surpat pe începătorul răutăţii care pe mulţi i-a înşelat, abătându-i de la dreapta credinţă, iar noi văzând biruinţele ei cu veselie să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!***

Icosul 1

Cetatea Tesalonicului te are pe tine ocrotitoare Sfântă muceniţă Anisia, căci având tu multe bogăţii nu te-ai legat cu inima de ele, deşi copil fiind, ci din fragedă vârstă ai cunoscut pe Hristos Dumnezeu adevărat, căruia I-ai slujit cu toată osârdia, iar noi văzând acestea te lăudăm zicând:
Bucură-te, că părinţii tăi ţi-au împodobit sufletul cu virtuţi creştineşti;
Bucură-te, că ai fost hrănită cu învăţăturile dreptei credinţe;
Bucură-te, că în loc de lapte ai primit mai mult hrană duhovnicească;
Bucură-te, că înţelepciunea ţi-a fost dascăl din pruncie;
Bucură-te, că pe aceasta ai iubit-o mai mult decât jocurile copilăriei;
Bucură-te, că buna cuviinţă s-a arătat pe chipul tău, deşi erai tânără cu vârsta;
Bucură-te, că adeseori udai pământul în rugăciunile tale;
Bucură-te, că înţelegeai cu uşurinţă cele ce citeai din sfintele cărţi;
Bucură-te, că frumuseţile tale trupeşti le ascundeai stând în cămara ta;
Bucură-te, că te-ai ferit cu tot dinadinsul să fii pricină de sminteală;
Bucură-te, că erai nerăbdătoare să ajungi la locaşurile cele cereşti;
Bucură-te, că sufletul tău dorea să fie împreună cu Mirele cel ceresc;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 2

Trecerea părinţilor tăi la cele veşnice ai socotit-o a fi bun prilej de a împărţi averea ta cea multă la săraci, dorind mai bine a trăi în sărăcie decât în bogăţie, pe care o socoteai piedică în calea mântuirii drept acea noi, văzând acestea, cu dragoste cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Lui Iov te-ai asemănat în răbdare, lui David în blândeţe, lui Solomon în înţelepciune, căci cu rugăciunea ai biruit toate poftele şi patimile acestei lumi trecătoare, făcându-te templu al Duhului Sfânt, care te umbrea şi te ocrotea de năvălirile vrăjmaşilor, iar credincioşii văzând biruinţele tale cele mari, îţi cântă unele ca acestea:
Bucură-te, că înţelepciunea ta a întrecut cu mult pe cea a înşelătorului;

Bucură-te, că ai călcat puterea lui cu rugăciunile tale;
Bucură-te, ceea ce ţi-ai făcut comoară în ceruri;
Bucură-te, că nu ţi-a părut rău după bogăţia cea pieritoare;
Bucură-te, că pe cei săraci ai mângâiat dându-le cele trebuincioase vieţii;
Bucură-te, că aceia te binecuvântau pentru binefacerile ce le-au primit de la tine;
Bucură-te, îţi cântau ţie orfanii şi văduvele;
Bucură-te, că nu ţi-ai oprit nimic din toată avuţia ci pe toată ai împărţit-o săracilor şi scăpătaţilor;
Bucură-te, că ai lucrat cu mâinile tale pentru a-ţi câştiga hrana cea de fiecare zi;
Bucură-te, că ai scăpat de toate grijile cele lumeşti;
Bucură-te, că vrăjmaşul a pierit, neizbutind nimic împotriva ta;
Bucură-te, că milostivirea ta nu are margini;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 3

Multe ispite ai răbdat din pricina râvnei tale pentru Domnul, căci diavolul voia cu orice chip să te abată de pe calea cea bună şi să te împiedice a urma calea mântuirii, dar tu cu rugăciunile tale l-ai biruit iar credincioşii de toate vârstele cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

„Să împărţim toate, ca să luăm apoi toate însutit", ziceai fecioară întru tot lăudată, bucurându-te că ai scăpat de cursele diavolului, ca o pasăre din mâna vânătorului, zburând către înălţimile cereştii împărăţii, unde te aştepta Stăpânul Hristos cel ce a făcut toate şi te-a păzit nevătămată, pentru aceea primeşte şi de la noi laudele acestea:
Bucură-te, credincioasă slugă a Domnului;
Bucură-te, că ai înmulţit talantul cel dat ţie de Stăpânul Hristos;
Bucură-te, că nu l-ai îngropat în pământ după sfatul celui viclean;
Bucură-te, că în cer s-a înmulţit vistieria ta;
Bucură-te, că ţi-ai pus inima ta acolo unde era şi comoara;
Bucură-te, că Împăratul ceresc a dorit frumuseţea sufletului tău;
Bucură-te, căci cu toată osârdia ţi-ai păzit fecioria trupului şi a sufletului;
Bucură-te, că până la cea din urmă a ta suflare ai luptat împotriva uneltirilor diavolului;
Bucură-te, căci cu amar se tânguia vrăjmaşul când s-a văzut biruit;
Bucură-te, că spre Domnul ai aruncat grija ta după îndemnul proorocului David;
Bucură-te, mieluşeaua cea fără de răutate a Păstorului cel bun;
Bucură-te, că ai moştenit pământul celor blânzi;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 4
Ca o mlădiţă roditoare a Pomului Vieţii te-ai arătat în nevoinţele tale muceniţă Anisia, căci Tatăl te-a curăţit ca mai multă roadă să aduci prin suferinţele cele de multe feluri, pe care le-ai luat ca pe o băutură prea dulce şi bine mirositoare căci nu ai cârtit împotriva Ziditorului, ci cu multă veselie ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
Dragostea ta pentru cei săraci şi nevoiaşi, pururea ne îndeamnă spre a te lăuda fără încetare, căci pe cei din legături şi din temniţe îi cercetai adesea şi îi mângâiai pe fiecare dintre ei cu ce aveau nevoie, iar pe cei mâhniţi îi alinai cu vorbe bune umplându-i de nădejdea mântuirii, iar noi bine ştiind a ta iubire de aproapele şi de Dumnezeu, îţi aducem în dar unele ca acestea:
Bucură-te, bună sfătuitoare a celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, că din vistieria cea bună a inimii tale ai scos lucruri bune;
Bucură-te, că le-ai împărţit tuturor cu dărnicie;
Bucură-te, căci cu dărnicie ai secerat spicele Vieţii veşnice;
Bucură-te, că pentru biruinţă ai primit de la Domnul apa cea vie;
Bucură-te, că însetând după dreptate, îndată o ai dobândit;
Bucură-te, că nădejdea ta în Domnul nu a fost ruşinată;
Bucură-te, că Domnul te-a încununat pentru vitejia luptelor tale;
Bucură-te, că deşi femeie fiind ai avut tărie întocmai ca un bărbat;
Bucură-te, că vârsta ta nu te-a împiedicat a lua cununa biruinţei;
Bucură-te, că te-ai lepădat de orice mângâiere trupească;
Bucură-te, că vieţuirea ta s-a asemănat cu a îngerilor;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 5
Ca un stâlp de foc se înălţau rugăciunile tale către tronul PreaSfintei Treimi, când cereai să fii învrednicită a fi părtaşă Patimilor Domnului, căci doreai să-ţi primeşti sfârşitul prin nevoinţă mucenicească. Noi însă văzând această dorinţă a ta neîndoită, cu bucurie cântăm lui Dumnezeu celui ce te-a întărit pe tine: ***Aliluia!***

Icosul 5
Ca un zid nezdruncinat ţi-a fost rugăciunea cea neîncetată în lupta cu puterile întunericului, că deşi vrăjmaşul îţi aducea deseori lenevire, tu cu rugăciunile tale îi strica-i toate uneltirile lui iar el fugea departe, neputând a se apropia de tine multă vreme, iar noi creştinii, văzând darul lui Dumnezeu care locuia întru tine, cu umilinţă grăim acestea:
Bucură-te, că ai strălucit ca o lumină în mijlocul întunericului;
Bucură-te, că ai fost stăpână peste patimile cele stricătoare de suflet;

Bucură-te, că le-ai stins pe ele cu ploaia rugăciunilor tale;
Bucură-te, că nevoinţele tale nimeni nu le poate spune;
Bucură-te, ocrotitoarea şi sprijinitoarea celor ce-ţi poartă numele cu vrednicie;
Bucură-te, că nimeni nu rămâne fără ajutor din cei ce aleargă la tine cu credinţă;
Bucură-te, că eşti grabnică ajutătoare celor nevoiaşi;
Bucură-te, că rugăciunile tale înaintea lui Dumnezeu nu rămân neascultate;
Bucură-te, ceea ce te înduri de cei asupriţi;
Bucură-te, că nu te-ai înfricoşat de balaurul cel cu multe capete;
Bucură-te, că l-ai surpat pe el cu toată viclenia lui;
Bucură-te, că niciodată nu te-a putut supune voii lui;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 6

Văzându-se începătorul răutăţii biruit şi călcat în picioare de către o tânără fecioară, se tânguia cu amar neştiind ce să mai facă pentru a stârpi cu totul pe creştinii cei nevinovaţi, s-a folosit de sluga sa cea credincioasă împăratul Maximian, care a poruncit că oricine poate să omoare pe creştini fără teamă de judecată, neştiind necuratul că se osândeşte pe sine prin aceasta, iar noi minunându-ne de iconomia lui Dumnezeu, îi cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul 6

Inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, grăieşte proorocul David, iar tu frumoasă fecioară ai adus lui Dumnezeu această jertfă bine plăcută a nevoinţei muceniceşti, care te-a făcut strălucitoare ca şi soarele în împărăţia lui Dumnezeu, pe care ai dorit-o cu tot sufletul tău, tu ajută-ne nouă cu rugăciunile tale cele bine primite înaintea lui Hristos Dumnezeu, ca să-ţi aducem laude ca acestea:
Bucură-te, că ai alergat spre mucenicie ca spre un ospăţ mare;
Bucură-te, că dragostea ta a întrecut cu mult răutatea tiranului împărat;
Bucură-te, că ţi-ai întors ochii de la deşertăciuni;
Bucură-te, că i-ai deschis doar pentru a vedea cele bune şi folositoare;
Bucură-te, că ai fost afierosită lui Dumnezeu încă din pântecele maicii tale;
Bucură-te, că prin semnul Sfintei Cruci ai spulberat puterea vrăjmaşilor;
Bucură-te, că ţi-ai aşteptat sfârşitul ca pe o zi de mare sărbătoare;
Bucură-te, fecioară de Dumnezeu înţelepţită;
Bucură-te, comoară de Dumnezeu păzită;
Bucură-te, că întocmai ca o albină ai adunat mierea dreptei credinţe;
Bucură-te, că întunecimea închinării la idoli ai luminat-o cu învăţăturile tale cele drepte;
Bucură-te, mireasa lui Hristos Dumnezeu cea înţeleaptă;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 7

Drumul vieţii tale a fost scurt pe acest pământ, căci ţi-a fost curmat de către un ostaş întunecat cu închinarea idolească, deoarece nu ai vrut să te alături celor nebuni şi spurcaţi la inimă şi la minte, ci ai ales mai bine a muri creştină decât a trăi în păgânătate, pentru aceea noi văzând curajul tău, cântăm lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 7

Întreitele valuri ale lumii acesteia trecătoare care îneacă pe toţi cei ce intră în ea, nu te-au putut vătăma pe tine care ţi-ai pus nădejdea în Domnul Hristos, căci te-a păzit nevătămată, pentru aceea cu smerenie îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că toată viclenia lui Veliar ai vădit-o;
Bucură-te, că deşi a supus pe mulţi, pe tine nu te-a putut supune;
Bucură-te, că gândirea ta era tot timpul la Ziditorul;
Bucură-te, că neclintită ţi-a rămas hotărârea ta de a rămâne creştină;
Bucură-te, că inima ta era plină de dorul lui Hristos;
Bucură-te, că doreai să mori cât mai degrabă pentru a ajunge în Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că heruvimii ţi-au făcut cărare către tronul PreaSfintei Treimi;
Bucură-te, că serafimii şi toate Puterile cereşti s-au bucurat pentru tine;
Bucură-te, că ai fost rânduită în ceata fecioarelor celor înţelepte;
Bucură-te, că Hristos te-a răsplătit cu multe daruri pentru nevoinţa ta;
Bucură-te, că diadema frumuseţii şi a feciorie ai luat;
Bucură-te, că în ceruri cu sfinţii te veseleşti;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 8

Pământul s-a sfinţit cu sângele tău, pe care ţi l-ai vărsat pentru credinţa cea dreaptă în Hristos Dumnezeu cel ce şi-a vărsat sângele Său pentru noi şi pentru a noastră mântuire, căruia în vecii nesfârşiţi Îi cântăm împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 8

Suspinurile tale s-au auzit la cer înaintea lui Dumnezeu, drept aceea, degrab a împlinit cererea ta şi te-a luat la Sine spre a-L lăuda împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toate Puterile cereşti, drept aceea primeşte şi de la noi nevrednicii aceste laude:
Bucură-te, că ai fost ca o mamă pentru sărmani;
Bucură-te, povăţuitoarea orbilor;
Bucură-te, sprijinul şi îmbărbătarea celor slabi la suflet;
Bucură-te, mijlocitoarea păcătoşilor către Dumnezeu;

Bucură-te, că demonii se izgonesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, folositoarea celor ce aleargă la mijlocirea ta;
Bucură-te, că ai oprit năvălirile demonilor celor cumpliţi;
Bucură-te, că puterea lor s-a arătat înaintea ta ca praful în faţa vântului;
Bucură-te, că şi după moarte faci minuni;
Bucură-te, că eşti ajutătoare celor ce se primejduiesc pe marea vieţii acesteia;
Bucură-te, că alini durerile celor suferinzi;
Bucură-te, că întăreşti bătrâneţile cele slabe;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 9
Tinerii de toate vârstele te laudă pe tine Sfântă muceniţă Anisia şi cu dragoste şi credinţă se închină chipului tău celui cinstit, deoarece cuvintele omeneşti nu pot să spună bărbăţia sufletului de care ai dat dovadă deşi tânără fiind, pentru aceasta Îi cântăm Celui ce te-a întărit pe tine, laudă de mulţumire: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ziua trecerii tale din această viaţă la cele veşnice, ne aminteşte mereu de osârdia cu care ai mers pe urmele Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi ca o mieluşea fără prihană ai urmat Păstorului celui bun care te-a chemat în staulul oilor Sale care au ascultat de glasul Lui, iar noi văzând iconomia Sa cea pentru noi şi minunându-ne de ascultarea ta, îţi zicem unele ca acestea:
Bucură-te, că nu te-ai înfricoşat să mărturiseşti pe Hristos, Dumnezeu adevărat;
Bucură-te, că şi El te-a mărturisit înaintea Tatălui şi a îngerilor;
Bucură-te, că Evanghelia lui Hristos ai împlinit-o;
Bucură-te, că fără greutate ai purtat jugul cel bun;
Bucură-te, că sarcina cea uşoară cu veselie ai primit-o;
Bucură-te, că până la sfârşit ai suferit ispitele vieţii;
Bucură-te, că mântuire ţi-au pricinuit ţie toate acestea;
Bucură-te, că în cer ţi-ai agonisit plata faptelor şi a ostenelilor tale;
Bucură-te, că sfinţii te-au primit în locaşurile lor;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi sălăşluită în sânurile lui Avraam;
Bucură-te, că mare plată ai dobândit de la Hristos pentru nevoinţa ta;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a vedea pe Dumnezeu în ceruri;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 10
Prin viaţa ta cea pământească, ne-ai lăsat pildă de vieţuire cu adevărat creştinească, arătându-ne că mântuirea se dobândeşte fără prea multă osteneală, dacă cerem aju-

torul lui Dumnezeu care poate să ne mântuiască şi căruia Îi cântăm cântare de biruinţă: ***Aliluia!***

Icosul 10

Pomenirea ta cea vrednică de laudă o prăznuim astăzi noi credincioşii care te cinstim cu multă evlavie şi bucurie, deoarece credem cu adevărat că mijloceşti împreună cu Născătoarea de Dumnezeu şi cu toţi sfinţii pentru izbăvirea noastră din cursele vrăjmaşului cel pierzător de suflete şi urâtorul de bine, iar noi păcătoşii nu ne pricepem ce să zicem, fără numai aceste laude:
Bucură-te, că Cetele îngerilor s-au mirat de tăria ta;
Bucură-te, că te-au însoţit până la tronul PreaSfintei Treimi;
Bucură-te, că demonii nu au avut cu ce să te învinuiască;
Bucură-te, că a fost ruşinată viclenia lor;
Bucură-te, că nu ai fost amăgită de răutatea lor;
Bucură-te, că i-ai supus pe ei sub picioarele tale;
Bucură-te, că se tânguiau de pierderea ta;
Bucură-te, că ţi-ai făcut scut nebiruit rugăciunea cea neîncetată;
Bucură-te, că ai frânt toate legăturile lor;
Bucură-te, că în laţurile lor s-au prins cei ce le-au făcut;
Bucură-te, că i-ai ocărât pe ei pentru îndrăzneala lor cea neruşinată;
Bucură-te, că Domnul a dat pe vrăjmaşii tăi în mâinile tale;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 11

Cine a auzit vreodată ca o fecioară tânără să biruiască pe demonii cei cumpliţi, care s-au oştit cu toţii împotriva ei să o înşele cu diferite meştesuguri născocite de răutatea lor, dar fecioara nu şi-a plecat urechea la sfatul lor, ci ca o porumbiţă fără prihană a zburat la Cel ce a zidit-o pe ea, căruia acum iÎ cântă în vecii nesfârşiţi cântarea de biruinţă: ***Aliluia!***

Icosul 11

Vieţuind puţin timp pe pământ, ai plinit ani îndelungaţi, că deşi ai avut trup de fecioară tânără, mintea şi înţelepciunea ţi-au fost ca a unui bătrân iscusit, căci ţi-ai cheltuit viaţa cu folos, atât pentru tine cât şi pentru semenii tăi, pentru aceasta noi netrebnicii robii tăi îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, că înţelepciunea pe care o ai iubit ţi-a fost călăuză în viaţă;
Bucură-te, că nu ai râvnit nimic din cele trupeşti;
Bucură-te, că dorirea ta ţi-ai îndreptat-o spre Hristos Mirele tău;
Bucură-te, că nu ai părăsit calea cea îngustă şi cu chinuri;
Bucură-te, că ai umblat pe ea fără şovăire;

Bucură-te, că ai dat mulţumire lui Dumnezeu pentru toate în viaţă;
Bucură-te, că ţi-ai dus crucea ta cu faţă veselă;
Bucură-te, că ai ruşinat pe ostaşul care te silea pe tine la închinarea idolească;
Bucură-te, că ai socotit a fi mai înţelept lucru a cinsti pe Ziditor iar nu zidirea;
Bucură-te, că haina botezului tău o ai păzit neîntinată;
Bucură-te, că ai avut dreaptă socoteală întru toate;
Bucură-te, că sfântul înger, păzitorul tău te-a păzit până la cea din urmă a ta suflare;
Bucură-te Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 12
Vremea sfârşitului nostru este aproape şi vine moartea de care nimeni nu poate să scape, căci pământ suntem şi în pământ vom merge cu toţii; drept aceea cădem cu umilinţă înaintea ta Sfântă muceniţă Anisia, care pentru numele lui Hristos ai pătimit şi ţi-ai vărsat sângele, pe care roagă-L să ne dea vreme de pocăinţă şi întoarcere la calea mântuirii mai înainte de sfârşit, ca să-I cântăm cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 12
Nimeni din cei legaţi cu poftele şi cu patimile nu este vrednic a sluji Ziditorului nostru Dumnezeu, căci a sluji lui Dumnezeu este lucru mare şi înfricoşat, însă tu frumoasă fecioară de Dumnezeu purtătoare te-ai dovedit a fi plină de râvnă dumnezeiască şi ne-ai arătat cum se poate apropia cineva de Dumnezeu prin post, rugăciune şi milostenie, iar noi păcătoşii nu ne pricepem cum să te lăudăm după vrednicie, ci îţi aducem laude ca acestea:
Bucură-te, ceea ce cu îndârjire ai luptat împotriva răutăţii diavoleşti;
Bucură-te, că eşti de aceeaşi râvnă cu apostolii;
Bucură-te, că te-ai încununat cu mucenicii;
Bucură-te, că dănţuieşti cu cetele cuvioşilor;
Bucură-te, că plată de mărturisitoare ai luat;
Bucură-te, că ai vieţuit îngereşte în trup de lut;
Bucură-te, că te-ai asemănat serafimilor în slăvirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că diavolii nu pot suferi numele tău;
Bucură-te, că i-ai izgonit ca pe nişte neputincioşi;
Bucură-te, că sfintele tale moaşte izvorăsc minuni de tămăduiri;
Bucură-te, că opreşti năvălirile demonilor întocmai ca o stavilă;
Bucură-te, că stârpeşti întunecimea idolească cea pierzătoare de suflete;
Bucură-te Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, prea lăudată muceniţă Anisia pururea pomenită, fii mijlocitoare pentru noi păcătoşii care alergăm la ajutorul şi la folosinţa ta, cu care poţi să ne ajuţi nouă celor ce ne aflăm în noianul patimilor lumeşti, ca izbăvindu-ne cu rugăciunile tale, să-I cântăm lui Dumnezeu, în Împărăţia Sa cea cerească, cântare de biruinţă; ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1

Cetatea Tesalonicului te are pe tine ocrotitoare Sfântă muceniţă Anisia, căci având tu multe bogăţii nu te-ai legat cu inima de ele, deşi copil fiind, ci din fragedă vârstă ai cunoscut pe Hristos Dumnezeu adevărat, căruia I-ai slujit cu toată osârdia, iar noi văzând acestea te lăudăm zicând:
Bucură-te, că părinţii tăi ţi-au împodobit sufletul cu virtuţi creştineşti;
Bucură-te, că ai fost hrănită cu învăţăturile dreptei credinţe;
Bucură-te, că în loc de lapte ai primit mai mult hrană duhovnicească;
Bucură-te, că înţelepciunea ţi-a fost dascăl din pruncie;
Bucură-te, că pe aceasta ai iubit-o mai mult decât jocurile copilăriei;
Bucură-te, că buna cuviinţă s-a arătat pe chipul tău, deşi erai tânără cu vârsta;
Bucură-te, că adeseori udai pământul în rugăciunile tale;
Bucură-te, că înţelegeai cu uşurinţă cele ce citeai din sfintele cărţi;
Bucură-te, că frumuseţile tale trupeşti le ascundeai stând în cămara ta;
Bucură-te, că te-ai ferit cu tot dinadinsul să fii pricină de sminteală;
Bucură-te, că erai nerăbdătoare să ajungi la locaşurile cele cereşti;
Bucură-te, că sufletul tău dorea să fie împreună cu Mirele cel ceresc;
Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!

Condacul 1

Veniţi toţi iubitorii de prăznuiri să încununăm cu laude, pe ceea ce a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu adevărat şi a surpat pe începătorul răutăţii care pe mulţi i-a înşelat, abătându-i de la dreapta credinţă, iar noi văzând biruinţele ei cu veselie să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfântă muceniţă Anisia, mult pătimitoare!***

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei muceniţe Anisia, fecioara şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

***

În vremea prigonitorului Maximian era o fecioară cu numele Anisia, născută în vestita cetate a Tesalonicului. Era născută din părinţi bogaţi şi credincioşi, învăţându-se frica Domnului, dar mai mult sporind în fapte bune, decât cu anii,

pentru că părinţii ei o hrăneau mai mult cu dogmele bunei credinţe decât cu laptele. Trecând anii săi cei prunceşti, se vedea buna ei cuviinţă mai presus de nădejde şi o învăţa cu citirea de cărţi mai deosebite; iar ea, fiind înţeleaptă, cu înlesnire toate le înţelegea, arătând roduri vrednice de învăţătură.

Fiind plină de duhul lui Dumnezeu şi de obiceiurile cele îngereşti, cu adevărat strălucea faţa ei de o frumuseţe aleasă, neieşind din casa sa şi ascunzându-şi frumuseţea tinereţilor sale în cămara sa. De multe ori grăia către sine cu mâhnire: ***"O! înşelătoare viaţă a tinereţii, care, sau vatămi pe alţii, sau singură te vatămi de alţii; bune sunt bătrâneţele, dar vai mie că lungimea vremii mă umple de mâhnire, căci multă vreme mă desparte de cele cereşti".*** Niciodată nu înceta această fecioară a chema pe Hristos întru ajutor, plecându-şi genunchii şi udând pământul cu lacrimi.

Trecând părinţii ei la Domnul, s-a făcut moştenitoarea averii părinteşti şi cugeta ce va face cu acea bogăţie pe care o moştenise. Căci avea adunată o visterie mare de aur şi de argint şi case prea măreţe, multe turme de dobitoace, robi şi roabe, mulţime nenumărată de haine de mare preţ, de mătase ţesute cu fir, podoabe de aur şi tot felul de mărgăritare şi de pietre scumpe şi stălucea cu mărimea bogăţiei.

Acestea văzându-le, Sfânta Anisia zicea: ***"Cum ne vom mântui întru atâtea bogăţii pământeşti? Cum vom călca capul balaurului şi cum ne vom dezbrăca de înşelăciunea lui ca de haină? Însă ştiu ce voi face. Împotriva balaurului voi face meşteşug de balaur; că el, în toţi anii, dezbrăcându-se de pielea lui cea veche, se înnoieşte; deci să ne dezbrăcăm şi noi de felurile bogăţiei, pentru că acestea mai vârtos vatămă pe cei ce le cheltuiesc, iar pe cei ce le strâng îi omoară cu otravă nevindecată, apoi pe cei lacomi şi nedarnici îi leagă cu funiile şi cu cursele lor. Câştigarea moşiilor îndeamnă spre mânie şi aduce vicleană strângere şi mincinoase măsuri. Hainele cele de mult preţ învaţă umblarea cu mărire deşartă şi ne vânează spre păcat. Salbele cele de aur şi ghirlandele deprind grumajii cu mândrie şi poftesc să fie văzuţi şi slăviţi.***

Deci, aşa să facem cu dânsele: să fim stăpâni ale lor după fire, mai înainte până a nu ne stăpâni ele pe noi mai presus de fire. Voi fi dar cu adevărat doamnă, bine cheltuindu-le pe ele şi abătându-mă de la ispitele cele ce se nasc printr-însele. Le voi da spre îndestularea văduvelor şi săracilor şi ca într-o comoară le voi pune pe ele. Căci credincios este Domnul, Cel ce pe toate le primeşte în mâna Sa şi nu numai îndoit, ci însutit va răsplăti, cu adăugirea vieţii celei veşnice.

Să împărţim toate, ca pe toate să le primim întregi cu înmulţire însutită. Apoi, vânzându-le, să căutăm Crucea, căci împărţindu-le cu înlesnire vom merge spre Hristos. Cele pământeşti cu pământul să le lăsăm, ca să vieţuim cu îngerii în ceruri. Să fugim de viaţa aceasta pierzătoare şi plină de necurăţenie şi să poftim nevoinţele cele duhovniceşti şi viaţa cea nepieritoare. Să schimbăm cele vremelnice pe cele veşnice, să cinstim nunta cea nestricată, să petrecem întregi şi să păzim zidirea curată a Ziditorului, iar pecetea fecioriei să o închinăm neatinsă lui Hristos, ca atunci când va veni să afle grădina încuiată, izvorul pecetluit şi nicidecum tulburat. Acum când este târgul, să facem negustorie. Goana şi necazurile să-mi mijlocească slava, tiranii şi muncile să-mi deschidă mângâierea Raiului; iar rănile şi temniţele să mă ducă în cămara lui Hristos, pentru că nu numai ale bărbaţilor sunt răsplătirile, ci şi ale femeilor".

Acestea grăind întru sine, se ruga cu lacrimi, zicând: ***"Doamne Iisuse Hristoase, lumina mea şi izvorul nemuririi, rădăcina curăţeniei, Cel zămislit negrăit în pântecele Fecioarei şi Care după naştere pe Maica Ta cea Preacurată ai păzit-o fără prihană, bunule Doamne, dă-mi ca să nu rămân afară de ceata feciorească, să nu fiu lipsită de cămara Ta. Rânduieşte-mă în numărul fecioarelor cele înţelepte şi mă învredniceşte cu făclie nestinsă să te întâmpin pe Tine, ca fără prihană, săvârşindu-mi nevoinţa, să fiu părtaşă slavei Tale".***

Aşa rugându-se Sfânta Anisia, îndată a vândut toate, nu la preţul care se cuvenea şi nici a face târg, ci numai aşa zicea către negustori: ***"Vezi că lucrurile care se vând sunt ale săracilor şi ale scăpătaţilor; deci dă preţul cât este cu drept, ca împreună şi ţie să-ţi cumperi oarecare răsplătire, căci drept este Domnul şi dreptatea iubeşte şi răsplăteşte după dreptate".***

Vânzându-şi toată bogăţia, preţul cel luat îl împărţea săracilor şi celor ce pătimeau prin legături, umblând prin toate temniţele şi nu numai dându-le cele de trebuinţă, ci mai vârtos slujindu-le cu mâinile sale acelora care, după primirea muncilor şi a rănilor, nu puteau ca să-şi slujească lor. Ba încă vindeca pe unii ca aceştia, ungându-i cu balsamuri, legându-le rănile şi mângâind pe cei mâhniţi, apoi şi pe bolnavii cei ce zăceau pe paturi îi cerceta şi din averea sa le ajuta lor. Umbla pe uliţe şi pe drumuri şi pe câţi afla prin gunoaie tăvălindu-se, săraci sau bolnavi, acelora cu mâna îndurată le da mult ajutor şi uşurare. Şi grăia întru sine: ***"Să nu-mi fie mie a căuta dulceţi şi mângâieri întru bogăţii, care nici ca o picătură de apă nu se vor afla la ziua judecăţii".***

Împărţindu-le toate până la banul cel de pe urmă şi nelăsându-şi nimic, s-a închis într-o casă şi lucra cu mâinile sale, câştigând hrana cea de nevoie trupului, prin

osteneala sa şi întru sudoarea feţii sale mâncând pâine, ascultând astfel pe apostolul care găieşte: Cel ce nu lucrează să nu mănânce, pentru că cuviincios lucru este a se hrăni din osteneala mâinilor sale. Şi se îndeletnicea în rugăciuni şi în posturi, vieţuind ca o fiinţă fără de trup, căci se deprinsese în asprime şi în nevoinţă, toate zilele petrecându-le în osteneli şi în citirea dumnezeieştilor cărţi, iar nopţile în citirea psalmilor şi în alte rugăciuni. În loc de pat avea pământul şi în loc de aşternuturi moi, o rogojină, iar în loc de învelitori calde, o zdreanţă proastă; şi dormea foarte puţin, căci grăia întru sine: ***"Nu fără primejdie este mie a dormi când vrăjmaşul meu este cu trezire".***

Mai multe lacrimi vărsa decât bea apă, suspinările ei erau mai multe decât cuvintele cele grăite de dânsa, apoi ***atât era de cuprinsă de dragostea cea dumnezeiască, încât când îşi pleca genunchii la rugăciune i se părea a cădea la picioarele Mântuitorului, sărutându-le şi ştergând cu părul capului ei praful de pe picioarele Domnului.*** Nişte cugete ca acestea năşteau într-însa izvoare de lacrimi, asemenea aceleia care a spălat cu lacrimi picioarele Stăpânului şi le-a şters cu părul capului.

Ea avea neîncetată dorinţă a se dezlega şi a vieţui cu Hristos. Se bătea în piept şi se ruga, zicând: ***"Atotputernice Doamne, Dumnezeule, Părintele Unuia Născut Fiului Tău, Iisus Hristos, al Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru, Cela ce şezi pe scaunul slavei Tale, Căruia Îţi slujesc mii de mii de arhangheli şi mii de mii de îngeri îţi stau înainte, supunându-se poruncii Tale: scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, pe care Te laudă heruvimii şi Te măresc serafimii neîncetat cântând întreită cântare. Tu pe duhurile care nu se plecau Ţie le-ai cufundat în tartarul cel prea adânc şi pe balaur, care s-a lipit de darul Tău, l-ai legat cu legături nedezlegate şi scaunul lui l-ai surpat la pământ şi de la slujba cea cerească l-ai izgonit, lipsindu-l de viaţa cea fericită, iar cu moartea cea cu defăimare a Crucii, ai surpat mândria aceluia.***

Tu din sânurile Tale cele fără prihană ai trimis la noi pe Dumnezeu Cuvântul, Care era mai înainte de veci, pe Mântuitorul sufletelor noastre, Cel născut prin umbrirea Duhului Sfânt şi din Maria Fecioara, Care printr-Însul ai căutat oaia cea rătăcită, ai întărit pe cea neputincioasă şi ai vindecat pe cea zdrobită. Pe Tine Te chem, eu smerita şi păcătoasa roaba Ta, cu toată inima mea. Tu, Cel ce ştii gândurile fiecăruia, focul cel aruncat în lume de Unul Născut Fiul Tău l-ai aprins în inima mea şi scânteia credinţei, care este în mine, ai schimbat-o în făclia dragostei. Vino să mă mântuieşti, pe mine, nevrednica roaba Ta, pentru că pe Tine Te doresc, pe Tine Te caut şi de Tine mă lipesc din toată inima mea.

Doamne Dumnezeule, Fiule, primeşte rugăciunea mea cea adusă Ţie, cu inimă zdrobită şi cu duh de smerenie. Nu mă trece cu vederea pe mine, pentru care, o! Iisuse Hristoase, ai fost pironit pe cruce şi lovit peste obraz; pentru care ai băut oţet cu fiere şi ai gustat moartea amară şi a treia zi ai înviat din morţi, Te-ai înălţat la cer şi şezi de-a dreapta Tatălui.

Nu mă ruşina, nici nu mă lepăda din numărul roabelor Tale, ci învredniceşte-mă ca o creştină a mă mântui prin semnul Sfintei Tale Cruci. Fă-mă părtaşă patimilor Tale, săvârşind în mine voia Ta, ca să fiu credincioasă a mă arăta feţei Tale. Tu mă păzeşte, pătrunde cu frica Ta trupul meu, căci de judecăţile Tale m-am temut. Închide ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea, ci mai bine mă rog Ţie, deschide-i ca să cunosc minunile din legea Ta, căci spre Tine sunt aruncată din pântecele maicii mele. Tu eşti Domnul meu; tatăl meu şi maica mea m-au părăsit, iar Tu, Doamne m-ai primit.

Îndreptează paşii mei ca să nu mă umplu de ruşine, eu roaba Ta; fă cu mine semn spre bine şi împlineşte cererea mea, pentru că înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a tăinuit. Iarăşi către Tine mă rog, Dumnezeule părinte, ajută-mi ca să nu se afle prihană în mine, roaba Ta, căci Ţie mă aduc punându-mă pe altarul mărturisirii şi al smereniei mele, să fiu primită ca o ardere de tot; astfel să fie jertfa mea înaintea Ta. Învredniceşte-mă a urma Mielului Tău, Celui fără prihană, lui Iisus Hristos, Căruia, împreună cu Tine şi cu Duhul Sfânt, se cuvine slava, cinstea şi puterea în veci. Amin".

Astfel rugându-se, s-a sculat şi a însemnat tot trupul său cu semnul crucii. Acestea văzând necuratul balaur, nu răbda viaţa ei cea îngerească şi cerească, căci acum o vedea petrecând cu duhul în cer şi cu toată inima dorind a pătimi pentru Hristos şi scrâşnea asupra ei cu dinţii săi, se ispitea a clăti şi răsturna casa ei. Dar văzând-o de pretutindeni îngrădită cu semnul crucii, fugea fiind izgonit cu bătăi nevăzute.

Însă vrăjmaşul aducea sfintei uneori lenevire, iar ea cu neîncetată rugăciune, ca cu un zid îngrădindu-se, îndată risipea vicleşugul lui. De aceea se mâhnea duşmanul adevărului şi zicea: "Vai, mie, ticălosul! Eu pe îngeri din cer i-am atras cu mine împreună şi uriaşi am supus, iar acum de tineri şi de fecioare mă fac de ruşine, pentru că pe moarte ca pe viaţă o iubesc şi printr-însa încununându-se, aleargă la cer şi apoi îmi lasă lumea nelocuită. Pe mine mă mângâie sângele mucenicilor celor omorâţi, dar credinţa şi nevoinţele lor, mărturisirea care o fac au schimbat cetăţi întregi şi neamuri. Locaşurile mele se risipesc, se răstoarnă jertfele, popii mei s-au trândăvit, care mai înainte se înveseleau şi se înfinge Crucea pretutindeni, spre pierderea mea. De acum cade împărăţia mea, pentru că acei care sunt în munci

veseli şi în morminte înfricoşaţi, mă ard, mă bat, mă izgonesc de pretutindeni; iar ceea ce era de mine aflat asupra lor, aceea s-a aflat spre mai marea mea nevoie. Dar ştiu ce voi face, căci am aflat o măiestrie asupra lor".

Vrăjmaşul îndată află un meşteşug într-acest chip: Vrând zavistnicul să îngroape în ţarina uitării slava sfinţilor mucenici, ca să nu-şi mai aducă de dânşii aminte neamul cel mai de pe urmă, a făcut să rămână pomenirea lor fără ştire şi fără scrisoare. Deci a rânduit ca fără judecată şi fără ispitire să fie omorâţi creştinii nu de împărat şi de ighemoni, ci de poporul cel mai prost şi mai defăimat, nepricepând înrăutăţitul, că lui Dumnezeu îi place mai mult bunăvoirea decât cuvintele.
Maximian, prin învăţătura diavolească, singur omorând mulţime de creştini, s-a arătat ca şi cum ar fi slăbit, săturîndu-se de sângele vărsat, ca o fiară care mănâncă mult şi se satură şi îi e greu să mai bea sânge nevinovat, atunci ca şi cum ar fi blindat nu bagă de seamă fiinţele care trec pe lângă ea. Aşa şi tiranul acela necurat, urându-i-se a mai omorî singur, a început a arăta blândeţe prefăcută, şi zicea: *"Nu sunt vrednici creştinii ca să fie omorâţi înaintea ochilor împărăteşti, căci ce trebuinţă este a-i ispiti pe dânşii, iar cuvintele şi faptele lor a le scrie? Că acestea din neam în neam se vor citi şi se vor povesti de acei care vor fi vătămaţi cu aceeaşi credinţă creştină şi se va face pomenirea lor în veac. Pentru ce să nu poruncesc ca să fie înjunghiaţi ca nişte dobitoace, fără ispitire şi fără scrisoare, ca moartea lor să fie neştiută, iar pomenirea lor să piară în tăcere".*

Astfel, necuratul împărat sfătuindu-se, îndată a dat poruncă pretutindeni, că oricine poate să omoare pe creştini, fără frică, netemându-se pentru acea ucidere de vreo judecată sau pedeapsă. Deci, se omorau creştinii pretutindeni, fără număr, în toate zilele şi în tot ceasul, peste tot locul, în toate cetăţile, pe uliţi şi drumuri, prin case şi prin târguri. Fiecare cum întâlnea pe cineva şi cunoştea că este creştin, îndată fără să zică ceva îl lovea cu orice s-ar fi întâmplat, sau îl înjunghia, sau cu sabia îl tăia, sau cu piatră, cu lemn şi îi omorau ca pe nişte fiare sau dobitoace, încât se împlinea Scriptura: ***Că pentru Tine ne omoară toată ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghiere.***

În acea vreme a obişnuitei ucideri, Sfânta fecioară Anisia, arzând cu inima ca să moară pentru Hristos, fiind mişcată de duh, a ieşit din casa sa, voind să meargă la biserica Domnului. Intrând pe poarta ce se numea a Casantrionei, se auzea gâlceavă în popor, căci se prăznuia de păgâni în acea zi praznicul Soarelui, cu aducere de jertfe necurate. Şi iată unul din ostaşii împărăteşti venea asupra ei şi a oprit-o zicând: "Stai, fecioară, spune-mi unde mergi?".

Ea, văzându-l fără rânduială şi fără ruşine şi socotindu-l a fi ispită a vrăjmaşului, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci înaintea ochilor lui. Acela ca o fiară - căci cu adevărat era mai cumplit decât fiara - neruşinându-se de tăcerea cu multă înţelepciune a fecioarei şi socotindu-se pe sine a fi ocărât şi trecut cu vederea, a prins-o ca un lup pe oaie şi cu glas cumplit o întreba: "Cine eşti şi de unde vii?"

Mieluşeaua lui Hristos, voind să scape din mâinile lui şi din căutarea cea fără de rânduială, cu răspunsuri blânde se silea a se izbăvi de dânsul, zicând: ***"Sunt roaba lui Hristos şi merg la biserică".***

Acela fără de ruşine, îndemnându-l diavolul care era într-însul, a zis: "Nu te voi lăsa să te duci acolo, ci te voi duce la jertfele zeilor noştri, căci pe Soare îl cinstim astăzi". Aceasta zicând, i-a luat cu sila acoperământul de pe capul ei, vrând să-i descopere bine faţa.

Ea, întorcându-se cu bărbăţie şi nelăsându-se ocărâtă, a scuipat în faţa lui, zicând: ***"Să te certe pe tine Iisus Hristos al meu, diavole".***

Iar el, umplându-se de iuţime şi numele lui Hristos nerăbdând a-l auzi, a scos sabia cu care a lovit-o în coastă şi a străbătut printr-însa.

Martiriul Sfintei muceniţe Anisia - miniatură din Menologhionul lui Vasile al II-lea Macedoneanul (anii 976-1025, Vat. GR 1613.. P. 337)

Sfânta fecioară, îndată căzând la pământ, cu vărsarea sângelui ei şi-a dat şi sfântul său suflet în mâinile lui Hristos, Dumnezeul său, pe Care Îl iubea şi dorea cu osârdie, să moară pentru El, în toate zilele vieţii sale.

Poporul care o vedea moartă, trecea pe alăturea şi plângea, pe de-o parte pentru jertfa tinereţilor ei şi pentru cumplita moarte, iar pe de alta cârtea asupra poruncii împărăteşti fără de Dumnezeu, că a făcut judecată nedreaptă, ca să piardă pe poporul cel nevinovat.

Iar cinstitele ei moaşte luându-le creştinii şi îngrijindu-le cu cinste, le-a îngropat ca la două stadii de poarta ce se numea Casandrionei, din partea stângă a drumului de obşte, unde mai pe urmă au zidit o casă de rugăciune peste dânsa.

Acestea s-au făcut stăpânind Maximian, iar peste noi împărăţind întru nesfârşiţii veci Iisus Hristos, Domnul nostru, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, I se cuvine cinstea şi slava în veci. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfintei muceniţe Anisia, fecioara)